

Etusivu>Rahvaateet>Vähäiset vaatimukset

Cereri cu valoare redusă

Saksa

1 Existența unei proceduri specifice pentru cereri cu valoare redusă**1.1 Sfera de aplicare a procedurii, plafon**

Codul de procedură civilă (*Zivilprozessordnung*, ZPO) nu prevede o procedură specială pentru cererile cu valoare redusă. Cu toate acestea, la articolul 495a din cod se prevede o procedură simplificată. În temeiul acestui articol, instanța își poate alege procedura după cum consideră necesar, în cazurile în care valoarea litigiului nu depășește 600 EUR. Codul nu restricționează această posibilitate în niciun alt mod: acesta nu o limitează, de exemplu, la un anumit tip de litigiu.

1.2 Aplicarea procedurii

Prin urmare, în astfel de cazuri, instanța își poate alege procedura după cum consideră necesar, având în special dreptul de a utiliza anumite căi de simplificare a procedurii. Instanța nu este însă obligată să facă acest lucru. Astfel, chiar și în cazul în care valoarea litigiului nu depășește 600 EUR, instanța poate să recurgă la procedura prevăzută în normele obișnuite.

Dacă instanța își alege procedura după cum consideră necesar, părțile nu se pot opune. Ele au doar posibilitatea de a solicita o ședință publică.

1.3 Formulare

Nu trebuie utilizate formulare speciale.

1.4 Asistență

Se aplică regulile generale. Se aplică regulile generale, întrucât numai organizarea procedurii este simplificată. Părțile care nu sunt reprezentate de un avocat beneficiază de aceeași asistență precum cele care sunt reprezentate de un avocat. De exemplu, în acțiunile introduse în fața instanțelor locale (*Amtsgerichte*), cererea poate fi înregistrată prin proces-verbal la grefa instanței. O persoană reprezentată de un avocat are, la rândul său, posibilitatea de a-și înregistra cererea prin proces-verbal în loc să o depună prin intermediul unui avocat.

De asemenea, faptul că o parte este reprezentată sau nu de un avocat nu influențează în niciun fel natura și domeniul de aplicare a datoriei instanței de a informa și de a consilia (*Aufklärungs- und Hinweispflichten*). Instanța este obligată prin lege să explice procedura din punct de vedere juridic și faptic și să ofere toate lămuririle necesare.

1.5 Norme privind administrarea probelor

În ceea ce privește obținerea probelor, instanța nu este limitată la metodele uzuale. Spre deosebire de principiul obținerii probelor în mod direct (*Unmittelbarkeit*) care se aplică în rest și care constă în faptul că martorii, experții sau părțile însele trebuie să fie audiate în fața instanței sesizate în prezența părților, în cazul procedurii simplificate, instanța poate să dispună, de exemplu, ca interogarea martorilor, a experților sau a părților să aibă loc prin telefon sau în scris.

1.6 Procedura scrisă

Poate fi utilizată exclusiv o procedură scrisă. Cu toate acestea, trebuie să existe proceduri orale în cazul în care una dintre părți solicită acest lucru.

1.7 Conținutul hotărârii

Structura hotărârii este mai simplă decât în procedurile obișnuite, întrucât, în general, hotărârile pronunțate în litigii a căror valoare nu depășește 600 EUR nu pot fi atacate.

De exemplu, expunerea faptelor poate fi omisă. De asemenea, este posibil să se renunțe la expunerea motivelor dacă părțile sunt de acord sau dacă motivele au fost deja înregistrate în formă sintetică în procesul-verbal. Date fiind însă cerințele în materie de relații juridice internaționale, nu se poate renunța la expunerea motivelor dacă se estimează că hotărârea va fi executată în străinătate [articolul 313a alineatul (4) din Codul de procedură civilă]. În cazul în care, în mod excepțional, instanța permite o cale de atac, structura hotărârii este reglementată de regulile generale.

1.8 Rambursarea cheltuielilor

Nu există restricții în ceea ce privește suportarea cheltuielilor de judecată; se aplică regulile generale.

1.9 Posibilitatea de a ataca hotărârea

În principiu, hotărârile în litigii a căror valoare nu depășește 600 EUR nu pot fi atacate. Introducerea unei căi de atac poate fi însă permisă în mod excepțional dacă instanța care se pronunță în prim grad de jurisdicție a permis acest lucru în hotărârea sa, pe baza interesului deosebit reprezentat de cauza respectivă sau pe baza faptului că dezvoltarea dreptului sau asigurarea unei jurisprudențe omogene necesită pronunțarea unei hotărâri de către curtea de apel.

Dacă hotărârea nu poate face obiectul unei căi de atac, instanța care s-a pronunțat în prim grad de jurisdicție trebuie să redeschidă procedura dacă o parte vătămată prin hotărâre obiectează că instanța nu i-a asigurat o audiere adecvată care ar fi putut fi relevantă pentru hotărârea în cauză. În cazul în care contestația nu este soluționată de instanța de judecată, singura cale de atac pentru partea respectivă este aceea de a depune o plângere constituțională la Curtea Constituțională Federală.

Ultima actualizare: 02/05/2023

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.